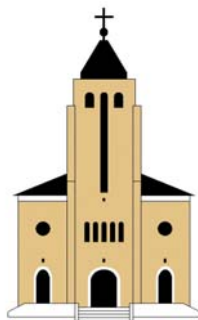

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2015/5. SZÁM • AUGUSZTUS 20.

SZENT ISTVÁN RÓL BARÁTOK KÖZT

Augusztus 20-ára készülve beszélgetésbe elegyedtem egy régi barátommal, volt osztályfőnökömmel. Kíváncsi voltam, mit jelent számára ez az ünnep. Szavai számomra új tartalmat adtak az ünnepnek.

Szent István király, államalapítás, alkotmány, új kenyér és köztársaság. Annyi mindent ünnepeltünk, ünneplünk augusztus 20-án. A legtöbbünk számára azonban ez a jeles nap Szent István királyunk nagy álma beteljesítésének, egy szabad, erős állam létrehozásának az ünnepe. Egy olyan állam létrehozásának, melyben mindenki, aki akart, otthonra talált, legyen az szláv, kun, magyar vagy német. „Az egynyelvű és egyszó-kású ország gyenge és esendő” – vallotta.

Ma azt mondanánk, igazi európeér gondolkodású ember volt, aki egy közös, európai keresztény kultúra kialakítását tartotta szem előtt. Erkölcsi nagyságáról, keresztény hitvallásáról, lelkületéről pedig leginkább fiához, Szent Imre herceghez írt intelmeiből kaphatunk képet. Egyes mondatainak ma is különös aktualitása van, mint például ennek: „Tartsd mindig eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik”. Szent István felvilágosultsága, gondolkodásmódja példaértékű, de a mai kor átlagemberétől gyakran idegen. Kicsinyességünket, gyűlölködésünket, széthúzásunkat gyakran észre sem vesszük. Talán egy ilyen ünnepi alkalom alkalmas arra, hogy jobban elmerüljünk hitünkben, és végiggondoljuk István szavait: „...semmi sem emel föl, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és gyűlölködés.”

L. G. és N. K.

PÁLI SZENT VINCE KÖVETŐI: IRGALMAS NŐVÉREK SZATMÁRI IRGALMAS NŐVÉREK

A kicsit bonyolultnak tűnő cím is sejteti, hogy két hasonló szerzetesrendről lesz szó. Az első magyar alapítású női rendnek a története a 17. századra nyúlik vissza. *Páli Szent Vince* és *Marillac Szent Lujza* akkor alapította meg ugyanis Párizsban azt a szerzetesrendet (kongregációt), melyből csaknem 200 évvel később önállóvá vált a Szatmári Irgalmas Nővérek közössége.

A 17. századi kongregáció korában (talán még ma is) igen modernnek számított. Ez volt ugyanis az első olyan rend, melynek tagja nem kolostorokban éltek, hanem bérházak lakásaiban valósították meg a közösségi életet, szolgáltatukat pedig a világban élték meg. Életkeretüket így határozták meg: „...*kolostoruk a betegek háza, cellájuk egy bérlakás, kápolnájuk a plébániatemplom, kolostorfolyosójuk a város utcái és a kórháza betegszobái, klauzúrájuk az engedelmesség.*”

A harmincéves háborút követő nyomor, a polgári réteg teljes elszegényedése, és az erre adott társadalmi válaszlás (a koldulás betiltása) együttesen vezettek oda, hogy az alakulófélben lévő, majd a frissen megalakult közösség tagjai több ezer embert láttak el naponta élelmiszerral, lelencházakat hoztak létre az elárvult, valamint a magukra

hagyott gyermekek számára. Ez a hivatásuk mára is megmaradt: a legtöbb tagot számláló női szerzetesrend legfőbb területe ma is a szegények szolgálata: szegénygondozás, börtönpasztoráció, szegény gyermekek taníttatása, hajléktalangondozás stb.

Magyarországon *Széchenyi Franciska* Grazból érkezett Pinkafőre, és ott alapította meg az első házukat. Az önálló rendtartomány Budán a Ménesi úton nyílt meg a 20. század első éveiben (ma is itt van). A rend feloszlásakor 1950-ben 1421 nővér került az utcára.

NÉHÁNY ÉRDEKESÉG:

- az irgalmas nővéreknél hosszú idő után lehet csak örökfogadalmat tenni: 2 év noviciátus után 6 éven át évente megújított ideiglenes fogadalmat előzi meg;
- a Szatmári Irgalmas Nővérek közössége 2007-ben Magyar Örökség díjat kapott.

A 19. század elején *Hám János* szatmári püspök látva egyházmegyéjének kulturális, szociális-karitatív állapotát, elhatározta, hogy női szerzetesrendet telepít le a városban (Szatmárnémetiben). Többször is járt Bécsben, látta az ►

SZEPTEMBER

Szeptember hagyományos magyar neve Szent Mihály hava. A hónap jeles szentje **Aranyszájú Szent János** püspök, egyházatya. Antiochiában született 344 és 347 között. Jómódú családból származott, apja magas rangú császári katonatiszt volt, korán meghalt. Özvegy édesanyja a fia nevelésének szentelte életét, és nem ment újra férjhez. Jánost gondos nevelésben részesítette, a fiú elsjátította a görög műveltséget, emellett komoly vallási nevelést is kapott. Édesanyja óvta őt a városi élet veszedelmei-

től. János tizennyolc évesen keresztkedett meg. A hellén műveltség nem akadályozta

abban, hogy a görög bölcslők helyett Krisztus követését válassza. Retorikai és filozófiai tanulmányai elvégzése után egy híres mester tanítványa lett, de hamarosan lemondott a világi karrierról, visszavonult a rétorságtól, és fölvette a kisebb rendeket. Szívesen vonult volna ki a pusztába remetének, de édesanyja visszatartotta ettől a lépéstől.

Ekkor a város szélén egy csendes házban az aszké-

▶ ottani vincés, irgalmas nővéreket. Szerzeteseket nem kapott, viszont ajánlatot igen: küldjön leányokat, akiket kiképezhetnek. Így érkezett hat leány, hogy megismerkedjen az irgalmasnővérek életével. Ezalatt az idő alatt a püspök anyaházat és templomot (Hild József tervezte) építtetett a városban. A nővérek hazatértük után rögtön munkához is láttak: szegényeket, betegeket gondoztak. Példájukra a rend gyorsan terjedt, és hamarosan behálózta az egész országot. A szegények és betegek gondozása mellé társult a leányok, nők nevelése, tanítása is.

Trianon a rendet is feldarabolta: három tartományt kellett létesíteni: Magyarországon, Romániában és Csehszlovákiában (ma Szlovákia). A rend általános központja ma

Rózsahegy (Szlovákia), magyarországi tartománya pedig Esztergomban van. A feloszlítás után, a szétszórás idején kb. 600 nővért küldtek el. Sokan közülük börtönbe kerültek, vagy kitelepítették őket. Hivatásukhoz és rendi jelmondatukhoz azonban hűek maradtak: alázatosság, egyszerűség, szeretet.

1991 óta újra aktív a közösség, működhetnek idősek otthonát, szakközépiskolát, és még számos szociális területen tevékenykednek. Mint a legtöbb szerzetesrend, ők is utánpótlásért imádkoznak a legtöbbit.

Felhasznált irodalom: Puskely Mária: Szerzetesek • Bottlikné Kárász Aranka: A vincés nővérek története • <http://uj.katolikus.hu/rendek.php?h=28>

N. Gy.

▶ zisnek és a Szentírás tanulmányozásának szentelte magát. Antiochiának Szent Pál lig visszanyúló keresztény hagyománya és híres teológiai iskolája volt, melynek nagy tanáregyénisége *Tarzuszi Diodoros*. János az ő szentírásmagyarázatait hallgatta. Az antiochiai iskola sajátossága volt az alexandriaival szemben, hogy a Szentírás szó szerinti értelmét kutatta. János ezt a szemléletet tette magáévá, és élesen elhatároló-

ARANYSZÁJÚ SZENT JÁNOS IMÁJA

Ó Jézus,
te mindenkinek egyforma nagylelkűséggel
felajánlod szavadat és tanításodat.
Ahogy a magvető nem tesz különbséget
a földre vonatkozóan,
hanem egyszerűen mindenütt vet,
éppúgy te is egyformán intézed tanításod
a gazdaghoz, a szegényhez,
a bölcshez, a tudatlanhoz,
a buzgóhoz, a lustához,
a bátorhoz és a gonoszhoz.
Mekkülönböztetés nélkül beszélsz mindenkibe.
Add, Uram,
hogy tanításodat figyelemmel hallgassam,
és állandóan eszemben tartsam,
s erővel és bátran megvalósítsam.

dott az Alexandriában közkedvelt allegorikus magyarázatoktól, valamint a teológiai vitáktól. Ő az evangéliumban Krisztus hívó szavát kereste.

Édesanyja tiltakozása ellenére mégiscsak kivonult a hegyek közé, hogy ott a szerzetesekkel együtt keményen vezetelve szolgáljon az Úrnak. E kemény aszkézis nem volt jó hatással az egészségére. A szerzetesek között azt a belső békét és buzgóságot kereste, amely csak azokban a közösségekben található, melyeknek tagjait Krisztus szeretete gyűjti egybe.

Amikor visszatért a városba, püspöke

diakónussá szentelte. Feladata a prédikálás lett. János tizenkét éven át prédikált, „akár alkalmas volt, akár alkalmatlan”. Beszédeiben a pogány erkölcsöktől, a cirkuszi játékoktól, a színház és a pogány ünnepek szeretetétől óvta az embereket. Szembeszállt a szegényeket sújtó igazságtalansággal is. János született szónok volt. Értett hozzá, hogy beszédeiben szemléletes és képszerű legyen. Nyílt és szenvedélyes megfogalmazásait, a bűnök kérlelhetetlen bírálatát tőle elfogadták az emberek, mert érezték, hogy azért támad rájuk olykor keményen, hogy jobb útra vezesse őket. Ostorozta a szegények szemében botrányos fényűzést, ő maga egyszerű életet élt. Híre hamarosan eljutott a birodalom fővárosába, Konstantinápolyba. Emberileg nézve ez lett János fölemelkedésének és boldogtalanságának is az oka. 397-ben meghalt a konstantinápolyi püspök. A császár minisztere úgy látta, hogy János lesz a legalkalmasabb utód. Cselhez kellett folyamodnia, hogy Jánost a fővárosba csalja, és beleegyezését megszerze a püspökséghez. János mindenestre egyik napról a másikra az egész keleti egyház legkívánatosabb állásában találta magát: a főváros püspöke, a keleti egyház első embere, a császári udvar szónoka lett. Kiválasztásánál valószínűleg az lebegett támogatói szeme előtt, hogy János kiváló szónoki képességével növelni fogja a császári udvar fényét és hírét. Csak azt nem vették figyelembe, hogy ez a szónok egyúttal kemény szerzetes és igen jó lelkipásztor is.

János megújulást akart vinni az udvar életébe. Elődje fényűzését elutasította, a püspöki udvartartást egyszerűbbé tette. Ez egyáltalán nem tetszett a pompához és pazarláshoz szokott konstantinápolyi egyházi embereknek. Prédikációiban egyre szigorúbb és csipősebb lett. A városban kóborló szerzeteseket visszaparancsolta kolostoraik-

ba, a méltatlan püspököket letette tisztükből. Itt is, mint korábban Antiochiában, gondja volt a szegényekre. Gazdag és jóságos matrónák segítségével szociális intézményeket hozott létre. Gondja volt rá, hogy a kis tanyák és falvak népe is megismerje és megtartsa az evangéliumot. A vallási tévtanítások ellen szigorúan lépett fel. Magas erkölcsi követelményeinek hatására a papság és a püspökök támadni kezdték. Támadás érkezett a császári udvar felől is, a császárnének és udvarhölgyeinek nem tetszettek János püspök életvitelüket ostorozó szavai.

A nép általános felháborodása sem tudta meggátolni, hogy szeretett püspöküket

száműzzék. A száműzött püspök egészségi állapota az úton tovább romlott, de ő elviselt minden megpróbáltatást. Útközben is hirdette az evangéliumot, ami tovább bőszítette a császáriakat, ezért még távolabbra üldözték. A beteg püspöknek végig kellett mennie az úton, miközben eső verte, nap égette, és szinte nem akart véget érni a vándorlás. Útközben a Fekete-tenger mellett, Komanánál érte a halál. Utolsó szavai ezek voltak: „*Hála legyen Istennek mindenért. Amen.*”

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

SZENT KAMILL ÜNNEPE

A kamilliánus szerzetesek idén is megünnepelték rendalapítójukat. Az eseményre, amire szokás szerint meghívták a Kamilliánus Családok Egyesületének tagjait is, július 12-én került sor Nyíregyháza-Borbányán. Pestszentlőrincről öten képviseltük az egyesületet. A többi családból is érkeztek tagok, úgy 30-40 ember. Velünk együtt ünnepeltek a borbányai hívek és az otthonban élő fogyatékos fiatalok is.

A 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisét *Levente atya*, a házfőnök celebrálta. A szentmise keretében hét új tagot avattak. Az atya homíliájában kiemelte a szeretet fontosságát a betegekkel való foglalkozásban.

„Amikor gyengéden odafordulunk azokhoz, akiknek gondoskodásra van szükségük, akkor a reményt és Isten mosolyát visszük a világ ellentétei közé. Ahhoz, hogy növekedjünk a gyengédségben és a tapintatos, másikat tiszteletben

tartó szeretetben, egy keresztény példakép áll ma előttünk, akire bizonyossággal tekinthetünk. Ő számunkra nem más, mint Lelliszi Szent Kamill, aki odafigyelt Isten hangjára és felebarátai szükségleteire és nehézségeire”.

A szentmise után minden résztvevőt megvendégelték a szerzetesek.

Július 14-én a Pestszentlőrinci Főplébánián ünnepelt a két helyi kamilliánus család. Ekkor Henrik atya méltatta Szent Kamillt, az ünnepeltet.

Az idei őszi Kamilliánus Lelkigyakorlatot október 9–11-ig rendezik meg Esztergomban. A kamilliánus testvéreken kívül, szeretettel várunk olyan érdeklődőket, akik szimpatizálnak a Kamilliánus Családok lelkiességével és munkájával. Jelentkezni szeptember 15-ig *Midrák Györgynénél (Ibolya)* lehet a 290-3516 vagy a 30/691-7940 telefonszámon.

M. Gy.

„URAM, TE MINDENT TUDSZ, azt is tudod, hogy szeretlek”

■ *Hogyan kezdődött meghívásod a papi életre?*

– Rákosszentmihályon volt egy testvérpár: *Fülöp Dezső* és *Béla* atyák. Ők nagyon meghitt és akkori éneket megszólító közösségi életet szerveztek a plébánián:

sokat kirándultunk, beszélgettünk, ministráltunk, cserkészkedtünk. Én szerető családban nőttem fel, ahol mindig volt helye az Istenről szóló gondolatoknak, de a kifejezett hitre vezetést nem szüleimtől, hanem Istentől kaptam meg az atyákon és

az ottani közösségen keresztül. A kibontakozó istenkapcsolatom pedig arra hívott, hogy egyre jobban érdeklődjek, egyre többet akarjak Isten közelben élni. Ott és akkor indult el a hivatásom huszonnégy évvel ezelőtt.

■ **Volt más is, aki nagy hatással volt rád ezen az úton?**

– Igen, sokan, sokféle módon segítettek hivatáskeresésemet. Én csak még *Hollai Antal* atyát említeném, aki lelkiatyaként nagyon sokat tett azért, hogy a papi hivatásban otthon érezzem magam, és a nehéz időszakokban is kitartsak, felismerjem Isten kegyelmeit. Ő Esztergomban a szemináriumban volt a spirituális atyánk. Nagyon jó érzékkel és lelki finomsággal segített minket lelki életünkben.

■ **Az évfolyamotokból, akikkel együtt végezted a szemináriumot, van olyan évfolyamtársad, akinek ismerősen csenghet még számunkra a neve?**

– Az előző szemeretelepi plébános *Czap Zsolt* atyát nem kell senkinek bemutatnom, ahogy *Szűcs Balázs* atya is sokak előtt ismert. Azóta is élő kapcsolat van köztünk, és követjük egymás életútját. A szemináriumban kialakult kapcsolataim egy életen át elkísérnek és megtartó erőt jelentenek.

■ **Milyen gyümölcsseit látod az elmúlt 15 évnek?**

– „Annak okáért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” (Rom 9,13.) Miért mondom ezt? Hallgattam a hívásra és pap lettem, telve elképzelésekkel, ideákkal, hogy mi is a papság. Valójában ma már úgy látom, hogy a meghívás egy útra szól, ami egész más örömeket és feladatokat hozott, mint amikre én előre készültem. De formált, edzett az egyik feladat a másik után, és Isten alakított ahhoz, hogy minden kihí-

vásnak eleget tudjak tenni. Jelmondatul pappá szentelésemkor Péter szavait választottam: „*Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek.*” (Jn 21,17) Ennek a fokozatait, erőpróbáit éltem meg az elmúlt években. Ha gyümölcsökről akarnék beszélni, akkor elsősorban csak azt mondhatom, hogy testvéreimet a hitben igyekeztem Istenhez közelebb segíteni, és általuk én is közelebb kerültem Hozzá. Egymást segítettük, kísértük, vezetgettük – legyen szó Kispestről vagy Dunabogdányról. Ennek az útnak az egyik felismerése, hogy az esetetek milyen kedves gyermekei Istennek, és hogy feladatam van az ő támogatásukban, hitben való kibontakoztatásukban. Az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karára való jelentkezésem is ezzel a felismeréssel ajándékkal függ össze. Istennek adok hálát minden olyan találkozásért, amikor másoknak segíthettem a könyörülő, irgalmas Isten megismerésében.

■ **Hogyan értékeled az itt, a plébániánkon töltött immár három évedet?**

– Nehéz röviden válaszolni, hogy milyen tapasztalataim vannak az elmúlt három év szemeretelepi lelkipásztori szolgálatról, mert számos ellentétes élmény intenzív jelenlétét éltem át. Elfogadás és értetlenség, öröm és küzdelem, közeledés és kifinomult távolságtartás folyamatos váltakozása jellemezte. Amit összességében legfontosabbnak tartok, hogy megszerettem az embereket. Örülök, amikor boldognak látom a közösség tagjait, látom a lelki fejlődésüket, valamint az egyes emberek kibontakozását. Hálát adok ezért az értékes közösségért, és bízom benne, hogy egyszer elérkezik az idő, amikor befogadásra találok. Köszönöm Istennek és a közösség tagjainak az őszinte odafordulásokat és a lelki megosztások meghitt pillanatait.

B. M.

VISSZATEKINTŐ

MINISTRÁNS BOWLING A FÉRFIKÖRREL

Madison Bowling Klub, 2015. június 16.

Már nagyon vártuk azt a júniusi délutánt, amikor a Férfikörrel közösen mehettünk el bowlingozni Gyálra. Nagyon vidáman telt el ez a pár óra játék, ahol néhányan a felnőttek játékába kapcsolódtunk be, a másik pályán pedig a kisebbek gurítottak. Igazán szép volt a felnőttektől, hogy gondoltak ránk is – leendő férfiköri tagokra.

Az estét közös pizzázással fejeztük be, így kis bepillantást nyerhettük a Férfikör kulisszatitkaiba is.

K. I. G.

NAPKÖZIS TÁBOR

*Don Bosco Közösségi Ház,
2015. június 15–19.*

Ha két szóval kellene jellemeznem a napközi tábort, az a „*családi fészek*” lenne. A két tyúkanyó (*Kati néni és Kati néni: Szász és Szegedi*) szorgos munkája árán jött létre ez a kis fészek a Don Bosco Közösségi Házban. A sok kis csibét már az első nap négy

különböző meghódítandó sarok várta: a punnyadós, a „szövőház”, az írógép- és a zenesarok. Az udvaron ezernyi játék sorakozott a tollaslabdától kezdve a pingpong-felszerelésen, frizbin át a röplabdáig.

A tyúkanyók segítői a korábbi csibékből felnőtt ifik voltak: *Knáb Andris* és *Isti, Vadas Laci, Krausz Csanád, Fodor Barnabás, Bogár Klára* és én. Mi azon igyekeztünk, hogy a kis csibéket terelessük, a játékokat tanítgassuk nekik. A kis csibéknek tábo-

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS TÁBOR

Héreg, 2015. július 20–25.

ri tartózkodásuk alatt számos kalandjuk akadt, melyek révén közelebb kerülhettek egymáshoz: jártak a Gellért-hegyen található Sziklakápolnában, a Planetáriumban, a Bókay Kalandparkban, és kipróbálhatták képességeiket a sportnapon is.

Egy jó táborban enni is kell, és jókat kell enni! Erről gondoskodott Zoli, pl. a menyeyi milánói makarónijával, ez mindenki kedvence menüje lett. A testi táplálék mellett Karesz atya – akit a tábor alatt egyik nehéz vizsgáján hirtelen angyali megvilágosodás ért... – nyújtott számunkra lelki táplálékot is.

A kis csibék az utolsó napon egy kiadás csokitorta után vidám, zenés-verses hálaadás formájában mondhattak köszönetet szüleik jelenlétében a Jóistennek és mindazoknak, akiknek munkája révén ez a tábor létrejöhett.

Hálásak vagyunk, hogy eljöhettünk, és izgatottan várjuk a következő tábort!

K. K.

Idén július végén Héregre utaztunk táborozni. Nagyon szép kis faluban töltöttük ezt a pár napot, a hegyek között. A tábor szervezői (Mayer Gabi, Hajdú Noémi, Szegedi Kati néni, Kollányi Gergő, Szőnyi Levente, Ádám és Karesz atya) sok színes programot találtak ki nekünk: így túráztunk 7 km-t a Mária úton, számháborúztunk, fürödtünk Tatán a strandon, kézműveskedtünk, méltáztunk és fociztunk.

Majdnem minden nap volt szentmise is, így nem csak testileg, hanem lelkileg

is épültünk. Az idei tábor témája a szeretetnyelvek voltak. Naponta feldolgoztunk belőle egyet-egyét: ajándékozás, érintés, minőségi idő, szívességek, dicséret. Karesz atya a mindenkori témáról egy kis elmélkedéssel indított, utána kihúztuk egymás nevét, és a napi szeretetnyelvel igyekeztünk kifejezni egymásnak szeretetünket.

A tábor önálló volt, így irányítással mi is hozzá tudtunk járulni a konyhai teendőkhez.

K. J. & K. J.

► Egyhetes általános iskolás táborunkat idén Héregen tartottuk. Az első nap, hétfő délután a csapatok kézműves foglalkozáson vettek részt. Plakátokat készítettünk, amiken különböző méretű és színű kezek voltak, ezek a csapat tagjait jelenítették meg. Már ezeken a plakátokon is megjelentek a tábor témáját adó szeretetnyelvek, amelyekről aztán egész héten beszélgettünk.

A második napon egy hatalmas nagy túrára indultunk. Az adott távot sajnos (?) nem sikerült teljesíteni, sőt az is kiderült, hogy alig mentünk 5-6 km-t. A kalandos túra után mindenki megebédelte a májkrémes zömléjét. Ebéd után hatalmas nagy számháborúzásba kezdtünk. Két menetet játszottuk, végül döntelennel zárult a csata.

A harmadik napon délelőtt a Károly atya által kiadott utasítások alapján minden csoport készített egy plakátot ajándékozás témában. Minden csapat más-más oldalról ragadta meg a témát, ezért minden plakátban volt valami közös, de mégsem volt ugyanolyan egyik sem. Délután sportnapra vettünk részt. Ez remek „fárasszuk ki a gyerekeket”-terv volt, mivel legalább 2-3 órán át intenzíven mozogtunk. Volt foci, váltófutás, és a kedvenc játék is előkerült: a méta. Ez utóbbi volt a leghangosabb játék, mert míg az egyik csapat azt ordibálta, hogy „Fusss!!!” a másik azt, hogy „Ne már, ez méta lesz!”.

Csütörtökön elmentünk Tatára, ahol körbejártuk a tavat, aztán elgyalogoltunk a fürdőig, mert már mindenkinek forrt az agyvíze. Gyors étkezés után kezdetét vette a strandolás. A strandon a csapat 3 medencében szórakozott. Miután mindenki kiugrálta magát, átmentünk a csúszdás részre, ahol volt egy kicsi szivárványos csúszda. A társaságunk hangos és lelkes volt, a fürdőzés végére mindenki tudta, hogy egy csoporthoz tartozunk. Mire mindenki elkészült, a fürdő parkolójába megérkezett a két minibusz, ami visszavitt minket a szállásra.

Péntek délután elmentünk számháborúzni, és miután mindenkiről folyt a víz, visszagyalogoltunk a szállásra. Estefelé a csapat nagy része elindult a temető melletti erdőre részre bátorságpróbára. Először Gabi és Kata maradtak le azt játszva, hogy „elvesztek”. Miután a nagyok titokban fel-

PLÉBÁNIAI NAGYTÁBOR

Balatoncsicsó, 2015. július 29–augusztus 2.

JÓ VOLT EGYÜTT LENNI...!!!

Jubileumi alkalom adódott, hiszen ötödik éve táborozunk együtt. Ezúttal a Balaton-felvidék festői tája, a Dörgicsei-medence nyújtott ideális táborhelyet kicsik és nagyok közös nyaralásához. Az eltelt öt év táborai annyira sikeresek voltak, hogy a résztvevőkben kialakult a vágy, hogy az idén az eddigieknél hosszabb időt töltsünk együtt. Így aztán egy nappal megtoldottuk a közös nyaralást. Érdemes volt!

A Balaton-felvidéki Erdei Iskola alkalmasan berendezett, szép tisztán tartott épületeiben kaptunk szállást. Ideális táborhely volt kerítéssel körbezárt hatalmas területe,

készültek az útszéli ijesztgetésre, mi is elindultunk egyesével-kettesével vissza az úton. Ádám egy kötéllel ijesztgetett, majd Gabi és Kata voltak soron, végül Gergő következett. Amikor mindenki épen és egészségen megérkezett a tisztásra, hazaindultunk.

Szombat reggelre már csak a babozás eredményhirdetése maradt, utána hazaindultunk.

Összességében nagyon jó hangulatú, vidám táborban vettünk részt! Reméljük sok ilyen lesz még – jövőre várjuk a folytatást!

H. A.

JÁTÉK A KÖZÖSSÉGI HÁZBAN

Szerettük volna, ha közösségi házunk minél inkább megtelik élettel, ezért gondoltuk, hogy kéthetente péntek délutánonként kitarjuk a Don Bosco ajtaját, és várunk minden gyereket, akinek kedve van egy kis játékhoz. Így aztán pattogott a pingponglabda, járt a kártyalap a játékosok kezén. Közben pedig fogyott a zsíros kenyér, a lekváros kenyér és a tea. Jó hangulatban peregetek a percek. Egymástól is tanultunk új játékokat, a játékok közötti pihenő beszélgetésekkel telt. Szeretnénk, ha ezek az együttlétek ősszel is folytatódna. Úgyhogy várunk minden régi és leendő játszótársat!

Sz. M.

melyet a Bakony rengeteg erdeje vett körül, pont olyan, mint Jancsi és Juliska meséjében. Volt ott szarvas és őzike, öreg tölgy, fülesbagoly, szarvasbogár, sündisznócska... Az épületek füves játszóteret, táborfüznek való helyet fogtak közre. Mellettük foci-, röplabda- és kosárlabdapályák nyújtottak sportolási lehetőséget. Hatalmas röplabdameccseket játszottunk, a fiatalok a kicsiket is bevonva számháborúztak, méztáztak.

Ha kicsit elszomorodott az idő, mindjárt előkerültek a szellemi tartalékok: szemléle- ►

► tes, kóstolókkal egybekötött előadást hallgattunk a környék természeti szépségeiről, geológiai, növénytani és társadalmi, kulturális jellemzőiről annak avatott ismerőjétől, *Kollányi Lacitól*. Megkóstolhattuk a bortermeléséről, kecsketenyésztéséről és levendulakertjéről híres vidék termékeit is.

Volt esti taizei imaóra. A csendről elméledtünk itt, a világ zajától, a lelkünket zaklató rohanástól elzárva, békében, testvéri közösségben.

Az első napok enyhülést hozó, kicsit felhős időjárása után éppen a tervezett idő-

pontra kitisztult az ég, hogy alkalmat adjon csillagász vendégünknek, aki az égbolt és a világmindenség fölfoghatatlan méretű csodáiról mesélt nekünk, először csak lenyűgöző úrfotók segítségével, majd egy hatalmas távcső segítségével élő képpel is.

Nagyszerű kirándulásokat is tettünk: egy alkalommal a környező erdő tanösvényén erdész vezetésével nemcsak néztünk, de az ő figyelemfelhívó magyarázatai révén láttunk is, méghozzá olyan titkokat, melyek mellett eddig elmentünk. Megtanultuk, hogyan váltja agancsát a szarvas, mennyi egy erdei köbméter, és még sok érdekes dolgot.

A csodaszép táj lankás dombjain, virágos réttein át elygalogoltunk Nagyvázasnyba

A tábort – csoportokba szervezve – akadémia-versennyel zártuk. A tábori programokat Zsolnay Orsi szervezte, készítette elő, minden kelléssel együtt, s irányította, minden extrém helyzetre készen, minden váratlan fordulathoz rutinos rugalmassággal alkalmazkodva, egyszerre téve eleget a legkisebbek igényétől a legnagyobbakéig.

Mellette „Kata mama”, „Béla papa” és Knáb Mariann készítettek a minden alkalommal ízletes hadtápot. A konyha az asszony-nép találkozó helye volt. Szinte versengtünk a mosogatnivalóért, végül mindenki egy tálnyi szennyest mosogathatott. Élmeny volt még a közösen végzett munka is, melyen egyetértésben osztoztunk.

A táborértékelésen egyhangúlag az eddig legjobban sikerültnek ítéltük az idej tábort, ahol harmóniában, békében, nagycsaládként élhettük meg ezt a néhány napot. Köszönjük mindazoknak, akik dolgoztak érte, és alig várjuk a folytatást!

K. D. J.

is. Újkori hamburgeres ebéd után középkori lovagi játékokat láttunk, majd lovas kocsin kocsikáztunk haza. Este tábortűznél beszélgettünk, énekeltünk, borozgattunk.

Szombaton a visszatért kánikulának köszönhetően végre csobbanhattunk a Balaton frissítő vizében.

Este tábortűznél szív küldte szíveknek a dalt, egészen hajnali két óráig. A táborban minden nap volt szentmise Károly atya jóvoltából. Öröm volt látni, ahogy Knáb Józsi körül összegyűlve a nemrég még apróka gyermekeink milyen szépen zenéltek a misék, valamint a taizei imaóra alatt és a tábortűz körül.

GALÉRIA

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

- ⇒ **Tancsin András Bence**
születési dátum: 2010. október 13.
keresztelés ideje: 2015. május 24.
- ⇒ **Kiss Boldizsár**
születési dátum: 2014. június 17.
keresztelés ideje: 2015. május 31.
- ⇒ **Végh Bálint Kristóf**
születési dátum: 2014. augusztus 16.
keresztelés ideje: 2015. június 7.
- ⇒ **Csizér Karolina Éva**
születési dátum: 2015. március 5.
keresztelés ideje: 2015. június 14.
- ⇒ **Koncsik Norbert Imre**
születési dátum: 2014. július 17.
keresztelés ideje: 2015. június 21.
- ⇒ **Márkus Schütt Viktória**
születési dátum: 2014. július 8.
keresztelés ideje: 2015. június 21.
- ⇒ **Márkus Schütt Vivien**
születési dátum: 2014. július 8.
keresztelés ideje: 2015. június 21.
- ⇒ **Simon-Staller Vince Dániel**
születési dátum: 2012. november 16.
keresztelés ideje: 2015. június 21.
- ⇒ **Zufalvi Zina**
születési dátum: 2014. január 15.
keresztelés ideje: 2015. június 28.
- ⇒ **Zufalvi Zorka**
születési dátum: 2014. január 15.
keresztelés ideje: 2015. június 28.
- ⇒ **Szabó Orsolya**
születési dátum: 2010. november 7.
keresztelés ideje: 2015. július 1.
- ⇒ **Polyik Tamás**
születési dátum: 2014. szeptember 23.
keresztelés ideje: 2015. július 5.
- ⇒ **Rákóczi Bence Tamás**
születési dátum: 2015. április 1.
keresztelés ideje: 2015. augusztus 7.

- ⇒ **Kozma Kamilla**
születési dátum: 2015. január 31.
keresztelés ideje: 2015. augusztus 9.
- ⇒ **Nemcsics Hanna**
születési dátum: 2013. december 30.
keresztelés ideje: 2015. augusztus 9.
- ⇒ **Hortobágyi Kristóf**
születési dátum: 2011. június 14.
keresztelés ideje: 2015. augusztus 16.
- ⇒ **Hortobágyi Zita Anna**
születési dátum: 2011. június 14.
keresztelés ideje: 2015. augusztus 16.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

- ☺ **Szabó Orsolya és Baldavári Attila** –
2015. július 25.
- ☺ **Ferenczy Barbara és Imrik Roland** –
2015. augusztus 8.

TEMETÉSEK

- † **Andrási Pálné (Dobos Margit)**
születési év: 1925
temetés ideje: 2015. május 27.
- † **Takács István**
születési év: 1930
temetés ideje: 2015. június 5.
- † **Sponga István**
születési év: 1940
temetés ideje: 2015. július 31.
- † **Bencsik László**
születési év: 1934
temetés ideje: 2015. augusztus 7.
- † **Ság Józsefné (Mészáros Mária)**
születési év: 1924
temetés ideje: 2015. augusztus 7.
- † **Kovács Frigyes**
születési év: 1941
temetés ideje: 2015. augusztus 11.

NAPKÖZIS TÁBOR A HATÁRON TÚL...

Koncháza (Ukrajna), 2015. augusztus 3–8.

Örömmel és hálás szívvel számolok be a kárpátaljai napközis táborunkról. Minde- nek előtt szeretném megköszönni minden- kinek a támogatás sokféle módját: az anyagi támoga- tástól az adományokon át az imádságig.

A táborunk helyszínét a munkácsi püspökség kari- tásának koordinátorától kaptuk: ők irányítottak bennünket Koncházára. A falu apraja – valóban csak néhány gyerek nem vett részt a táborban – körü- löttünk gyűlt össze ezen az augusztus eleji héten. Nem kis kihívás volt beilleszkedni, sőt vezető- ként fellépni egy olyan csoportban, ahol rajtunk (vezetőkön) kívül mindenki ismeri egymást. Az első nap esti hullafáradtsága ezzel volt magyarázható.

A gyereksereg valóban sokszínű volt. Már az életkori határok is igen tágak voltak: öt- évestől tizennégy évesig terjedt a korosztály, de azért az 5–11 évesek voltak többségben. Fiúk lányok, izgágák és nyugodtak, csen- desek és hangosak, kritikusak és mindent örömmel fogadók, egynyelvűek és kétnyel- vűek egyaránt. A gyerekek többsége olyan családból jött, ahol mindkét szülő magyar anyanyelvű, de voltak vegyesházasságokból is gyerekeink. Többségük magyar tannyel- vű iskolában tanul. Sajnos Koncházán ilyen

intézmény már nincs, így ezek a gyerekek vagy Ungváron, vagy a szomszédos Ho- mok nevű nagyobb községben tanulnak. A gyerekek többsége úgy használja a magyar nyelvet, mint bármelyikünk, de azért akad- tak olyanok is, akiknek nemcsak tábor, de nyelvgyakorlási lehetőséget, nyelvi fejlődést is jelentett ez a pár nap.

Hogyan is teltek napjaink? A gyerekek elvben 10 órára jöttek és 18 óráig maradtak. Azért elvben, mert általában már kicsivel 9 után megérkeztek és hat órakor egyetlen egyszer sikerült „zárunk”, amikor kitet- tük a szűrűket, mondván, hogy ma este meg szeretnénk nézni Ungvárt, így elme- gyünk otthonról. Reggel nyitókörrel, nyu- godtabb játékkal és sok-sok gitáros ének- léssel indítottunk. Majd mozgásos játékok következtek (méta, foci, sorversenyek, leg-, leg-, leg). Hol a táborhelyünkön – a temp- lom udvara –, hol pedig kibátorkodtunk a focipályára, ahol nemcsak a tűző nap lesel- kedett ránk, hanem a 11-kor az első legelés- ből épp hazatérő tehéncorda is. Szorgos segítőkink ezalatt már készítették nekünk

az ebédet. Ez azért is jelentett örömet, mert a magunkkal vitt támogatásból nemcsak a gyerekek bőséges étkeztetésére futotta, hanem arra is, hogy a segítők munkáját is megfizessük. Koncházai kapcsolattartónk információja szerint ez a családoknak nagyon jól jött nem sokkal a tanévkezdés előtt. Ebéd után ismét csendesebb program következett: az elmaradhatatlan éneklés, mesélés, illetve mesék eljátszása, majd pedig többnyire kézművesfoglalkozások váltogatták egymást. Festettünk követ, készítettünk repülőt, fűztünk-fontunk, gumból összeállítottunk megszámlálhatatlan mennyiségű karkötőt, hogy csak néhány dolgot említsek. És persze párhuzamosan hatalmas kártyacsaták, „bambingtonozás” (tollaslabdázás ☺) zajlott.

Ottlétünk alatt háromszor is volt magyar nyelvű szentmise. Ezeket nemcsak részt vettünk, hanem énekelünk is a gyerekekkel, méghozzá olyan énekeket, amelyeket többségük először most hallott. A harmadik misén négy énekkel járultunk hozzá a liturgiához. A magyar nyelvű miséken sokan ott

vannak a faluból, az elsőpénteki mise meg szinte „vasárnapi népszerűségnek” örvend. Ilyenkor az atya nem is tudja pontosan, hogy mikor kezdődik a mise, olyan sok a gyónó. Zoli bácsi, a plébánia mindenese, nagyon meghatódott a gyerekek aktív közreműködésén, és azt mondta, hogy „ilyet még nem látott ez a falu, hogy a gyerekek így vegyenek részt a misén”. Zárómisénken az atya külön imádkozott értünk.

A tábor egy-két megható pillanatát szeretném felvillantani: uzsonnára a magunkkal vitt nápolyit osztottuk ki a gyerekek között, akik az udvaron nyargalva kiabálták össze egymást: „gyertek, van nápolyi, magyar!!!”. Vagy, amikor az egész héten át gyűjtögetett csicseriborsóikat válthatták be, elsőként a könyvek között válogattak, pedig voltak játékok, édességek, egyéb apróságok is...

Különösen hálás vagyok azért a Jóistennek és persze a kárpátaljai karitászmunkatársainak, akik kiváló koordinációval úgy oldották meg a dolgot, hogy nem maradt teljesen abba a program: egy önkéntesként Kárpátalján dolgozó magyarországi fiatal- ▶

- ▶ ember heti egy-két alkalommal folytatja a gyerekekkel való foglalkozást, az utolsó napunkat már együtt töltöttük, így szemé-

A KÁRPÁTALJAI KONCHÁZÁN...

...az alábbi imát mondják, mielőtt elhagyják a templomot. Eddig nem ismertem ezt az imádságot, és a helyszínen egyes sorai különös, mély értelmet nyertek.

Templomodból Uram, mielőtt távozom,
Térdrehullva újra fohászkodom.
Buzgón esedezve arra kérlek Téged,
Áldd meg családunkat, és a távollévőket.
Ha Tebened bízva munkája után lát,
Hullasd munkájára áldásod harmatát.
Ha könnyei közt örömért kiált fel,
Bűnbánatos néped, óh Uram ne vesd el.
Hogyha vész rohan rá és Tőled kér segílyt,
Jóságos kezeddel hártsd el a veszélyt.
Hogy így napról-napra hátaltel szívvel,
Dicsérjünk Téged, most és mindörökre. Ámen.

lyesen „adhattuk át” védenckinket. Hála Istennek és minden bőkezű támogatónk-nak tárgyi és pénzzadományaink kitartanak még egy ideig. Köszönöm közvetlen segítők-ink: *Anna lányomnak* és *Kocsis Boglárka* volt tanítványomnak a segítők jelenlétet, és minden támogatónk-nak a felajánlását. Bízom abban, hogy lesz folytatás...

Megilletődött szívvel olvastam a múlt héten *Majnek Antal* munkácsi püspöknek, és a püspökség karitászzezetőinek a sok különféle segítségért a magyarországi hívek-hez írt köszönők levelét Ebből való idézzettel szerentém zárni ezt a kis beszámolót, hisz az ő köszönők szavaik mindenkire szól-nak, akik bármilyen módon is segítették ennek a tábornak a létrejöttét:

„Bár a kapott segítségből nem tudunk megoldani minden nehézzséget, sok-sok esetben sikerült enyhíteni a szüükségen, és nagyon hálásak vagyunk azért, hogy erre lehetőséget kaptunk. Ahogy az emberek reakcióiból kihallani: ez a segítség nemcsak anyagi természetű a számunkra, hanem annak a bizonyítéka is, hogy vannak emberek a határ másik oldalán, akik nem felejtettek el minket, akik együtt éreznek velünk, sőt áldozatokra is készek értünk. A segítségetek így válik valódi örömhírré, kézzelfogható evangéliummá. Minden szentmisén imádkozunk az adakozókért, most pedig külön küldöm püspöki áldásomat mindenkire, aki jó szívvel segített. Isten fizessen meg nekik bőséges kegyelmével már ezen a földön és majd az Ő országában is.”

Ahogy talán a beszámolóból is látszik, nem nagyon tudom rövidre fogni a mesélést. Aki többet szeretne tudni, érdeklődik a részletek iránt, azzal nagyon szívesen beszélgetek tapasztalatainkról, élményeinkről.

N. Gy.

Ui. Majnek püspök levele teljes terjedelmében elolvasható itt:

<http://magyarkurir.hu/hirek/kezzelfogható-evangelium-koszonet-karpataljarol>

GYERMEKSZÁJ

Jól megbecsülje kend magát!

Egy este vacsora után óvodás gyerekeim – a szokásos esti nyafogás, vitatkozás helyett – meglepetéssel álltak elő:

– Ti most egy kicsit beszélgessetek még egymással, mi bemegyünk a gyerekszobába és szólunk ha jöhettek! – így is tettünk férjemmel, szófogadóan.

Negyedóra múlva (mely alatt egyszer sem vesztek össze!), mosolyogva jöttek ki a szobából, kezükben az összehajtogatott, fűrésdre előkészített pizsamákkal.

– Minden játékot elpaktoltunk, mehetünk fürödni! – jelentették ki győzedelmesen.

Nem győztem ámulatomat, csodálatomat és büszkeségemet kifejezni, hogy milyen

kedves, hasznos meglepetést és nagy-nagy örömet szereztek nekem. Nagycsoportos kisfiam látva nem szűnő lelkesedésemet szükségét érezte, hogy visszarántson a földre, s hamiskás mosollyal a szája szögletében megjegyezte:

– Mama, azért ugye tudod, hogy az ilyen jó gyerekek nagyon ritkák! Mondhatni ezt a fajtát a kipusztulás fenyegeti, csak itt-ott akad még egy-egy példány!

Rovatunkba bárkinek az írása bekerülhet, aki elküld ezekhez hasonló rövid, humoros – akár friss, akár ősrégi – családi történeteket a szemere.mustarmag@gmail.com e-mail címre.

HÁZI PRAKTIKÁK

BABAPISKÓTÁS GYÜMÖLCSTORTA

Egy olyan egyszerű, gyerekek által is könnyen elkészíthető, sütés nélküli édességet mutatunk be, amely a kánikulában egy kis felfrissüléssel szolgálhat.

Hozzávalók (10 személyre): 2 doboz babapiskóta (én a Mannert szeretem), ½ liter tejföl, ½ liter tejszín, 1 evőkanál kristálycukor, minimum ½–1 kg friss gyümölcs (például eper, őszibarack, meggy, ribizli, málna stb., de használhatunk befőttet, illetve fagyasztott gyümölcsöt is).

A tejszínt felverjük, majd a tejfölben elkevert kristálycukrot óvatosan hozzákeverjük. ez a krém, amiből egy jénai aljára, vagy tortaformába egy keveset teszünk. Ezután rétegezzük soronként a babapiskótát, a gyümölcsöt és a krémet úgy, hogy babapiskótával és rajta krémmel zárjuk a sort.

Ezután hűtőbe tesszük, két óra múlva gyümölccsel díszítve tálaljuk. A Manner babapiskóta ennyi idő alatt átázik, egyéb fajtáknak hosszabb időre lehet szükségük. Egy

kis rumba áztatott mazsola sem rontja el a sütit! 😊

Jó étvágyat kívánunk!

K. L. M.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **augusztus 30. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisén nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;
- **augusztus 31. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **szeptember 4. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise Jézus Szíve tiszteletére;
- **szeptember 5. szombat:** elsőszombat, a rózsafüzér 17:15, a szentmise 18 órakor kezdődik;
- **szeptember 8. kedd:** Kisboldogasszony ünnepe, 18 órakor ünnepi szentmise;
- **szeptember 13. vasárnap:** a 9:30 órakor lesz a tanévnyitó, Veni Sancte szentmise;
- **szeptember 13. vasárnap:** Fatimai imaest az Erzsébet-telepi templomban. 17 órakor rózsafüzér, 18 órakor szentmise;
- **szeptember 28. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **október hónap** a Szűzanya hónapja, ezért a hétköznap reggeli szentmisék után és az esti szentmisék előtt közösen imádkozzuk a rózsafüzért Szűz Mária tiszteletére.

■ **Hamarosan** tisztázódnak az őszi hittanórák időpontjai, és újra indulnak közösségeink találkozói is. Figyeljétek a hirdetéseket és a honlapot!

GYŰJTÉS TEMPLOMFELÚJÍTÁSRA

■ Folytatjuk a gyűjtést **templomunk és a plébánia idei évre tervezett felújítási munkáira**. Szeretnénk egy új, jól zárható és jó hőszigetelésű templomajtó, valamint a sekrestye ajtajának cseréjét elvégezni, és a templom főbejárata előtti terasz fölé egy tetőt készíteni. Ezeket kívül rendbe kell hozni a templom oldalán a tavalyi vihar által leverte vakolatot, befejeznénk az elmaradt vízvető járdákat a templom mögött, és a maradék nyílászárókat is kicserélnék a plébánián, amire eddig nem jutott forrás. Ezekhez a munkákhoz kérjük a testvérek további támogatását. Az adományokat hátul a középső perselybe dobhatják be, illetve a szentmisék után és az irodai szolgálat ideje alatt kérjük beadni. Köszönjük az eddigi és a további hozzájárulásokat!

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente nyolcszor

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdú Noémi (H. N.),
Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.),
Mayer Gabriella (M. G.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Bodó Márton (B. M.), Hajdú Anna (H. A.), Knáb János (K. J.),
Knáb József (K. J.), Knáb István Gellért (K. I. G.),
Kollányiné Dohán Judit (K. D. J.), Kollányi Kata (K. K.),
Midrák Györgyné Ibolya (M. Gy.), Szmecana Mária (Sz. M.)

Fotók:

Baloghné Tóth Gyöngyi, Knáb család, Sárkány György
A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:
Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com

Plébániánk honlapján – www.szemere.plebania.hu – az egyéb hírek és aktualitásokon kívül a **Mustármag** számai olvashatók!